

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор Одеського державного
університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор
Максим КОРНІЄНКО

«24» 05 2024 р.

ВИСНОВОК

Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації Семікоп Ніни Валеріївни на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ МВС України № 19 від 13 травня 2024 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації аспіранта 4-го року навчання докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ Семікоп Ніни Валеріївни на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства»

ГОЛОВУЮЧА: кандидат юридичних наук, доцент Пишна Алла Георгіївна.

ПРИСУТНІ:

Корнієнко М.В., доктор юридичних наук, професор,
Ярмакі Х.П., доктор юридичних наук, професор,
Берендєєва А.І., кандидат юридичних наук, доцент,
Ковальова О.В., кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник,
Крижановська О.В., кандидат юридичних наук, доцент,
Сухарева А.О., кандидат юридичних наук, доцент,
Десятник А.А., кандидат юридичних наук,
Томіна В.Ю., кандидат юридичних наук, доцент,
Теслюк І.О., кандидат юридичних наук,
Позігун І.О., доктор філософії,
Марченко О.А., кандидат юридичних наук,
Кейдалюк В.О.

З присутніх – 2 доктора наук та 9 кандидатів наук – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження аспіранта 4-го року навчання аспірантури та докторантури Одеського державного університету внутрішніх справ Семікоп Ніни Валеріївни на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Ковальова О.В., кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, доцент, професор кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ.

Семікоп Ніна Валеріївна, народилась 04 жовтня 1991 року в місті Одеса, Україна. Громадянка України.

У період з вересня 2008 року по червень 2013 року навчалася у Національному університеті «Одеська юридична академія» де отримала освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста за спеціальністю «Правознавство».

З квітня 2018 року по жовтень 2019 року проходила службу на посаді поліцейського патрульної поліції управління патрульної поліції в Одеській області.

З жовтня 2019 року по червень 2023 року проходила службу на посаді старшого інспектора відділу ювенальної превенції управління превентивної діяльності Головного управління Національної поліції в Одеській області.

З червня 2023 року до теперішнього часу перебуває на посаді спеціаліста з моніторингу та оцінки Громадської організації «Громадський Рух «Віра, Надія, Любов», код ЄРДПОУ 24766474.

З 15 вересня 2020 року наказом від 04.09.2020 №352 о/с зарахована до докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 30 жовтня 2020 року, протокол № 3.

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершила 17.01.2024 року.

Здобувач має 11 наукових публікацій за темою дисертації, серед яких 4 наукові статті, опубліковані у наукових фахових виданнях України, 7 тез доповідей на науково-практичних конференціях, з яких 2 – міжнародні, 3 – всеукраїнські, 2 тези доповіді круглого столу.

СЛУХАЛИ:

Доповідь аспіранта Семікоп Н.В. на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства». Здобувач ознайомила присутніх зі структурою дисертації, обґрунтувала актуальність обраної теми дослідження, яка зумовлена тим, що останнім часом в Україні простежується позитивна тенденція розробки та впровадження дієвої політики, спрямованої на запобігання та боротьбу з домашнім насильством. Не дивлячись на виклики воєнного стану держава приділяє значну увагу цьому питанню, що свідчить про його важливість та пріоритетність. Окрема увага приділяється дітям, які є найбільш незахищеною категорією постраждалих осіб через свою залежність та беззахисність. З урахуванням цього діти потребують більшого захисту та охорони. Зростання у люблячій родині є базовою потребою дитини і держава повинна докладати максимум зусиль для забезпечення цієї потреби. Захист прав дітей є проявом гуманітарних цінностей суспільства та його зобов'язанням перед майбутніми поколіннями. Крім того, захист прав дітей є обов'язковим відповідно до міжнародних зобов'язань, які взяла на себе Україна, ратифікувавши значну кількість міжнародно-правових актів в цій сфері.

У 2023 році до Національної поліції надійшло 291428 заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, пов'язані з домашнім насильством, виявлено 163542 адміністративних правопорушень, передбачених ст. 173-2 КУпАП. У 2022 році такі показники були менше: відповідно 244381 заяв та повідомлень та 123278 адміністративних правопорушень, передбачених ст. 173-2 КУпАП. Такі дані свідчать про збільшення кількості випадків домашнього насильства.

Боротися з домашнім насильством можна лише комплексно, залучаючи широке коло суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству до скоординованих дій. Серед таких суб'єктів органи Національної поліції України посідають окреме місце через доволі широке коло встановлених законодавством повноважень, що дозволяє своєчасно та ефективно реагувати на випадки домашнього насильства щодо дітей. Створення оптимальних умов для забезпечення та вільної реалізації права дитини на захист від домашнього насильства є однією із найважливіших задач поліції. Таким чином, на поліцію покладається обов'язок створення безпечного середовища для дітей як в межах родини, так і в соціумі взагалі.

З огляду на це постало питання вивчення та критичного аналізу організаційно-правових засад діяльності поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства та проведення комплексного дослідження адміністративно-правового забезпечення Національної поліції України в цій сфері.

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на підставі виявлених проблемних аспектів та викликів у сфері діяльності Національної поліції України щодо реагування та запобігання випадкам домашнього насильства щодо дітей розробити теоретичні конструкції та практичні рекомендації законодавчого та організаційного характеру, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового

забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних завдань:

- охарактеризувати сучасний стан дослідження проблеми домашнього насильства відносно дітей;
- надати поняття та визначити форми домашнього насильства відносно дітей;
- проаналізувати нормативно-правове забезпечення захисту дітей від домашнього насильства;
- визначити систему суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей;
- окреслити повноваження органів та підрозділів Національної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей;
- дослідити форми і методи діяльності підрозділів Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства;
- встановити особливості взаємодії служб та підрозділів Національної поліції України з іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей;
- запропонувати шляхи удосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини у сфері діяльності Національною поліцією України щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Предметом дослідження є адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Методи дослідження. Дисертація ґрунтується на широкому спектрі загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, використання яких забезпечило достовірність отриманих висновків та сприяло досягненню поставлених завдань і виконанню визначеної мети.

Базовими методами дисертаційного дослідження стали універсальні (загально-логічні) методи дослідження, зокрема метод аналізу, синтезу, сходження від абстрактного до конкретного, метод узагальнення та індукції, системний метод, методи групування та класифікації, метод теоретико-правового прогнозування і моделювання.

Емпіричну основу дисертаційного дослідження становлять статистичні матеріали державних та недержавних органів, матеріали анонімного анкетування 311 працівників практичних підрозділів Національної поліції України, яке проводилося з використанням інструменту Google Form в грудні 2023 р. – лютому 2024 р., особистий досвід практичної роботи в підрозділах патрульної поліції та ювенальної превенції, матеріали напівформалізованих інтерв'ю з працівниками поліції.

Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що робота є однією із перших у вітчизняній юриспруденції дисертацією, у якій комплексно досліджується адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної

поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства. У дисертації сформульовано нові положення, висновки і рекомендації, зокрема:

уперше:

- здійснено класифікацію повноважень органів та підрозділів Національної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей, які в залежності від напрямів поділяються на: повноваження, які спрямовані на запобігання вчинення домашнього насильства; повноваження, які спрямовані на протидію домашньому насильству; повноваження щодо забезпечення інтересів постраждалих осіб; повноваження, що спрямовані на створення ефективних умов боротьби з домашнім насильством;

- метод переконання, який використовується під час запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей деталізовано та класифіковано на методи роз'яснення, мотивування та заохочення з розкриттям змісту кожного різновиду;

- аргументовано ряд пропозицій організаційного характеру, спрямованих на вдосконалення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства;

- сформульовано ряд пропозицій нормотворчого характеру, спрямованих на вдосконалення правового забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства, зокрема надані рекомендації щодо внесення конкретних змін до Сімейного кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, закону України «Про Національну поліцію», а також в ряд підзаконних нормативно-правових актів.

удосконалено:

- класифікацію форм участі громадськості у запобіганні та протидії домашньому насильству щодо дітей, зокрема: здійснення загальної профілактики правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, зокрема шляхом просвітницької діяльності; створення та забезпечення функціонування сервісів для постраждалих осіб та кривдників; сприяння державним органам у питаннях боротьби з домашнім насильством;

- форми діяльності поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства, які запропоновано класифікувати відповідно до чотирьох базових напрямів державної політики в цій сфері, а саме: форми діяльності поліції, що спрямовані на запобігання домашньому насильству щодо дітей; форми діяльності поліції, що спрямовані на ефективне реагування на факти домашнього насильства щодо дітей; форми діяльності поліції, що спрямовані на надання допомоги та захисту постраждалим від домашнього насильства дітей; форми діяльності поліції, що спрямовані на належне розслідування фактів домашнього насильства щодо дітей, а також вчинених дітьми, притягнення кривдників до передбаченої законом відповідальності та зміна їхньої поведінки;

- аргументовано перспективи «гарячих ліній» як дієвого суб'єкту запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей;

- напрями міжвідомчої взаємодії Національної поліції, а також взаємодії з іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей;

дістали подальшого розвитку:

- дослідження форм домашнього насильства щодо дітей, а також особливостей їх проявів;

- систематизація наукових досліджень щодо діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства із виділенням теоретико-правових досліджень щодо прав дитини; робіт, присвячених аналізу діяльності поліції щодо захисту прав дітей; наукових доробок, присвячених питанням запобігання та протидії домашньому насильству, в тому числі щодо дітей;

- класифікація національного законодавства в сфері діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства, яка складається з нормативно-правових актів, які встановлюють загальні засади забезпечення прав та свобод дитини; нормативно-правових актів, які регулюють питання захисту дітей від жорсткого поводження, в т.ч. і домашнього насильства; нормативно-правових актів, які регулюють питання захисту дітей від домашнього насильства;

- виявлення проблемних аспектів притягнення кривдників до адміністративної відповідальності та визначення шляхів їх подолання.

По закінченні доповіді дисертанта, присутніми було поставлено ряд запитань.

БЕРЕНДЄЄВА А.І., кандидат юридичних наук, доцент: Шановна Ніно Валеріївно! У своєму дослідженні Ви розглядаєте нехтування потребами дитини як прояв економічного насильства. Чи не правильніше буде розглядати таке нехтування як невиконання батьками батьківських обов'язків?

СЕМІКОП Н.В.: Дякую за цікаве запитання. Нехтування потребами дитини може бути як усвідомленим, так і несвідомим. Усвідомлене нехтування – це навмисне ігнорування потреб дитини з боку батьків або інших дорослих, які за неї відповідають. Несвідоме нехтування може бути викликане різними факторами, такими як бідність, психічні захворювання, відсутність знань про те, як правильно доглядати за дитиною, тощо. Розрізнення усвідомленого та неусвідомленого нехтування потребами має вирішальне значення при кваліфікації діяння, оскільки домашнє насильство можна кваліфікувати лише у випадку, коли батьки (або особи, що їх замінюють), маючи відповідні ресурси, в першу чергу – матеріальні, свідомо позбавляють дитину необхідних речей. Тому окремої уваги потребує розмежування адміністративної відповідальності у разі нехтування потребами дитини відповідно до ст. 173-2 КУпАП та ст. 184 КУпАП. На нашу думку, відповідальність за ст. 173-2 КУпАП, тобто за вчинення економічного насильства щодо дитини, має наставати у випадку усвідомленого нехтування потребами дитини та за умови наявності у батьків або осіб, що їх замінюють, відповідних ресурсів для їх задоволення. В інших випадках доцільно застосовувати положення ст.184 КУпАП, а саме невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей.

БЕРЕНДЄЄВА А.І., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

КРИЖАНОВСЬКА О.В., кандидат юридичних наук, доцент: Шановна Ніно Валеріївно! У своєму виступі Ви зазначили про перспективи «гарячих ліній» як

дієвого суб'єкта запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей. В чому полягають переваги таких «гарячих ліній» над іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству?

СЕМІКОП Н.В.: Дякую за запитання. Дійсно, законодавством передбачено значну кількість суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству. Втім, серед переваг можна зазначити те, що серед інших суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству, це є найбільш доступним ресурсом допомоги для дитини, оскільки вона може звернутися будь-коли і будь-де. Крім номеру телефону «гарячі лінії» мають сторінки у соцмережах, чат-бот у месенджері, тощо. На сьогодні користування електронними каналами зв'язку надає можливість звернутися на «гарячі лінії» тим дітям, яким складно або неможливо зателефонувати. По-перше, не всі діти фізично можуть це зробити, якщо знаходяться за кордоном або на територіях, які є тимчасово окупованими. Крім того, для деяких дітей набагато легше написати, ніж подзвонити. Консультанти таких ліній проходять відповідне навчання і здатні надати дитині кваліфіковану психологічну підтримку, допомогти розпізнати насильство, скласти план дій у кожній конкретній ситуації та надати юридичні консультації. Крім того, діти можуть звернутися не лише тоді, коли вони самі потерпають від насильства, а й тоді, коли вони стали свідками насильства щодо третіх осіб і не знають, як поступити в такій ситуації. Тому «гарячі лінії» є найбільш доступним ресурсом для дитини.

КРИЖАНОВСЬКА О.В., кандидат юридичних наук, доцент: Дякую за надану відповідь.

ЯРМАКІ Х.П., доктор юридичних наук, професор: Шановна Ніно Валеріївно! Багато дослідників на сьогодні зазначають про проблему «не видимості» дітей-свідків, зокрема акцентують увагу на тому, що поліцейські часто не фіксують таких дітей в протоколах про адміністративне правопорушення. Яким чином ви пропонуєте вирішити цю проблему?

СЕМІКОП Н.В.: Дякую за запитання. На сьогодні поліцейські не мають усталеної практики щодо фіксації дітей-свідків в офіційній документації. Судова практика також наразі є неоднозначною з питань практичної інтерпретації терміну «дитина-свідок». В окремих судових рішеннях суди зазначають, що якщо дитина перебувала в іншій кімнаті, не бачила, безпосередньо насильство, що відбувалось між іншими членами сім'ї, то вона не є постраждалою від домашнього насильства. На наше переконання, для дитини, яка не була безпосередньо присутня під час акту насильства, проте чула крики та/або інші прояви насильства між членами родини, цей досвід є травматичним. Так само шкоди психічному здоров'ю дитини може нанести спостереження наслідків самого насильства (травми близьких осіб, їх депресивний та пригнічений стан), навіть якщо дитина була відсутня взагалі в приміщенні під час вчинення насильства. На сьогодні існують певні правові невизначеності з цього питання, що тягнуть за собою відмінності у правозастосуванні. На наш погляд, який підкріплюється результатами проведеного нами анкетування, доцільно передбачити окрему частину в ст.173-2 КУпАП, якою встановити відповідальність за вчинення домашнього насильства в умовах, коли

дитина спостерігала та/або чула діяння у вигляді домашнього насильства між іншими членами родини.

ЯРМАКІ Х.П., доктор юридичних наук, професор: Дякую за надану відповідь.

ДЕСЯТНИК А.А., кандидат юридичних наук: Шановна Ніно Валеріївно! Відповідно до законодавства працівники поліції, зокрема працівники ювенальної превенції, а також дільничні офіцери поліції та поліцейські офіцери громади повинні здійснювати просвітницькі заходи в закладах освіти. Як, на Вашу думку, можна підвищити якість проведених заходів?

СЕМІКОП Н.В.: Дякую за запитання. Дійсно, працівники поліції дуже завантажені, що може впливати на якість проведених занять. Для подолання цієї проблеми ми пропонуємо підготувати відповідні методичні рекомендації, на основі Методичних рекомендації щодо проведення просвітницько-профілактичних занять з учнями 1-11 класів за програмою «Школа і поліція», які були розроблені у 2016 році та схвалені для використання у загальноосвітніх навчальних закладах шкільними офіцерами поліції. Розробка відповідних методичних рекомендацій, причому окремо для трьох цільових груп – дітей, батьків або осіб, що їх замінюють, а також педагогів, значно покращило би результати проведення таких заходів. Також хочемо звернути увагу, що потрібно ще розробити відповідні практичні рекомендації для дошкільнят та персоналу дитячих садочків. Ці категорії не завжди є охопленими, що є неправильним. Втім, представнику поліції важко правильно донести інформацію до дітей такого віку, тож методичні рекомендації з розробленими заняттями стали би у нагоді.

ДЕСЯТНИК А.А., кандидат юридичних наук: Дякую за надану відповідь.

МАРЧЕНКО О.А., кандидат юридичних наук: Шановна Ніно Валеріївно! Прокоментуйте, будь-ласка, чому серед інших уповноважених підрозділів Національної поліції Ви наголошуєте на необхідності збільшення кількості мобільних груп реагування на факти вчинення домашнього насильства?

СЕМІКОП Н.В.: Дякую за запитання. По-перше, Комітет ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок у своїх Заключних зауваженнях до дев'ятої періодичної доповіді України від 01 листопада 2022 року рекомендував збільшити кількість мобільних груп поліції для реагування на випадки домашнього насильства, з метою охоплення всіх регіонів України. На сьогодні кількість таких груп не перекриває потребу в них на 100% навіть в тих містах, де вони працюють. По-друге, такі групи є доволі дієвими. Такі групи мають ряд переваг перед звичайними патрульними поліцейськими та ГРПП. Поліцейські, які входять до таких груп, проходять спеціальну підготовку щодо питань домашнього насильства та мають більше спеціальних знань та вмій в цій сфері. Крім того, постійно працюючи тільки з цим напрямом роботи вони «відточують» свої навички, що не можна сказати про патрульних, які реагують на повідомлення різного характеру. Як відомо, відпрацювання виклику щодо домашнього насильства може тривати доволі довгий час, що також свідчить про пріоритетність направлення на такі виклики саме мобільні групи. Також значною перевагою є те, що в разі повторного виклику мобільна група вже буде ознайомлена з попередньою ситуацією, що дозволить

приймати ефективні рішення. Зазначені аргументи свідчать про важливість реагування саме мобільних груп.

МАРЧЕНКО О.А., кандидат юридичних наук: Дякую за надану відповідь.

Після відповідей на запитання слово було надано науковому керівнику кандидату юридичних наук, старшому науковому співробітнику, доценту Ковальовій О.В., яка дала оцінку дисертанту та охарактеризувала Семікоп Ніну Валеріївну, як людину грамотну, з науковим мисленням, досвідченого практичного працівника, цілеспрямовану та ініціативну. Дисертаційна робота, здійснена Семікоп Ніною Валеріївною, є результатом високоякісного дослідження, що відзначається глибиною та оригінальністю підходів. Аспірантка продемонструвала відмінне володіння методикою наукових досліджень, а також здатність до аналітичного мислення та креативного підходу до розв'язання наукових проблем. Важливим фактором досягнення успіху у дослідженні є також висока працездатність, відповідальність та бажання до самовдосконалення.

Результати дослідження, представлені в дисертаційній роботі, мають значний теоретичний та практичний потенціал для вдосконалення діяльності органів Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства. Емпіричне дослідження щодо діяльності поліцейських з питань діяльності захисту дітей від домашнього насильства дозволили отримати об'єктивні дані та відстежити ефективність заходів, які здійснюють працівники поліції. Крім того, емпіричні дані дозволили ідентифікувати проблемні аспекти в роботі працівників поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства та сформувавши підстави для надання пропозицій правового та організаційного характеру з метою вдосконалення діяльності Національної поліції, а також інших суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей.

Семікоп Ніна Валеріївна під час підготовки дисертаційного дослідження проявила себе як обдарована, працьовита та націлена на результат дослідниця. Вона володіє глибокими знаннями у своїй області, має досвід практичної роботи в підрозділах Національної поліції, а також вільно володіє українською мовою та англійською на достатньому рівні.

Семікоп Ніна Валеріївна опублікувала 12 наукових праць за темою дисертації, взяла участь у 7 наукових заходах, має свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.

На основі аналізу представленої дисертаційної роботи можна зробити висновок про успішне завершення Семікоп Ніною Валеріївною дослідницької роботи над темою дисертації «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства». Дисертаційне дослідження є актуальним і характеризується високою релевантністю в контексті сучасних викликів та проблем, пов'язаних із захистом дітей від домашнього насильства. Авторський підхід дозволяє глибше проаналізувати цю складну проблематику та запропонувати конкретні стратегії та рекомендації для покращення ефективності діяльності поліції в цьому напрямку. Дослідження базується на сучасних теоретичних підходах та методологічних засадах,

використовуючи емпіричні дані та статистичний аналіз для підтвердження його наукової обґрунтованості. Враховуючи зазначені характеристики, дисертаційне дослідження характеризується науковою новизною та практичною значущістю, має потенціал стати важливим внеском у розвиток наукового дискурсу та практичних заходів з попередження та боротьби з домашнім насильством проти дітей.

Семікоп Ніна Валеріївна успішно виконала індивідуальний план роботи, набула відповідних теоретичних знань, умінь, навичок та компетентностей відповідно до освітньої програми, та готова до проходження атестації здобувача ступеня доктора філософії.

Науковий керівник подякувала всім присутнім за підтримку наукового дослідження і здобувача.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

ПИШНА А.Г., кандидат юридичних наук, доцент: Актуальність роботи сумнівів не викликає, новизна в роботі є, висновки слушні, всі формальні умови дотримано, підтримую Вас і Вашу роботу бажаю успіху.

ЯРМАКІ Х.П., доктор юридичних наук, професор: Робота є актуальною, сучасною та такою, що витребувана часом, ви розглянули дуже складні проблеми, які зараз існують, опрацювали значний масив наукової літератури, здійснили статистичне дослідження. Архітектура дослідження побудована таким чином, що відображає мету та задачі, які необхідно було вирішити, які у подальшому були вирішені. Саме така побудова дисертаційного дослідження дає можливість читачу зрозуміти Ваш творчий замисел і ті здобутки, яких ви досягли. Я підтримую роботу та бажаю успіхів Ніні Валеріївні.

ДЕСЯТНИК А.А., кандидат юридичних наук: Шановна Ніно Валеріївно! Є окреме побажання, у дисертаційній роботі, більш детально розглянути негативні фактори, пов'язані з військовою агресією російської федерації, які впливають на скоєння домашнього насильства щодо дітей. Дискусійним є питання щодо визначення несплати аліментів одним із батьків як форми економічного насильства щодо дітей.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування дослідження. Останнім часом в Україні простежується позитивна тенденція розробки та впровадження дієвої політики, спрямованої на запобігання та протидію домашньому насильству. Не дивлячись на виклики воєнного стану держава приділяє значну увагу цьому питанню, що свідчить про його важливість та пріоритетність. Окрема увага приділяється дітям, які є найбільш незахищеною категорією постраждалих осіб через свою залежність та

беззахисність. З урахуванням цього діти потребують більшого захисту та охорони. Зростання у люблячій родині є базовою потребою дитини і держава повинна докладати максимум зусиль для забезпечення цієї потреби. Захист прав дітей є проявом гуманітарних цінностей суспільства та його зобов'язанням перед майбутніми поколіннями. Крім того, захист прав дітей є обов'язковим відповідно до міжнародних зобов'язань, які взяла на себе Україна, ратифікувавши значну кількість міжнародно-правових актів в цій сфері.

Можна сміливо стверджувати, що захист прав дітей є інвестицією в майбутнє суспільства, тому як допомагає їм розвиватися в повноцінних особистостей. Діти, які виростили у родині, де панували здорові стосунки, стають здоровими та щасливими дорослими, які сприяють соціальній стабільності суспільства. В умовах сьогочасних реалій Україна як ніколи цього потребує. Недостатня увага до проблематики захисту дітей, в т.ч. і від домашнього насильства, може призвести до серйозних наслідків для майбутнього українського суспільства.

У 2023 році до Національної поліції надійшло 291428 повідомлень про правопорушення, пов'язані з домашнім насильством, з яких 2160 подані дітьми, які постраждали від насильства, 7034 – дітьми, які заявляли про факт насильства щодо інших членів родини (3,2 %). В цілому за 2023 рік за результатами перевірки підтверджено 12259 фактів домашнього насильства стосовно дітей. У 2022 році такі показники були менше: відповідно 244381 заяв та повідомлень, серед яких 2101 повідомлення від дітей, які заявляли, що постраждали від домашнього насильства особисто, 5365 – від дітей, які заявляли про факт насильства щодо іншої особи. В цілому за 2022 рік за результатами перевірки підтверджено 4214 фактів домашнього насильства стосовно дітей, що майже у три рази більше ніж у 2023 році.

Боротися з домашнім насильством можна лише комплексно, залучаючи широке коло суб'єктів до скоординованих дій. Серед таких суб'єктів органи Національної поліції України посідають окреме місце через доволі широке коло встановлених законодавством повноважень, що дозволяє своєчасно та ефективно реагувати на випадки домашнього насильства щодо дітей. Створення умов для забезпечення дитині права на захист від насильства, в т.ч. домашнього, є однією із найважливіших задач поліції. Таким чином, на поліцію покладається обов'язок створення безпечного середовища для дітей як в межах родини, так і в соціумі взагалі.

Тематика захисту прав дитини є доволі широкою та охоплює різні галузі суспільних наук. Це дозволяє аналізувати проблеми під різним кутом зору та залучати широке коло дослідників. Питання, пов'язані з захистом дітей від домашнього насильства, досліджували С.Є. Абламський, В.Л. Андрєєнкова, І.О. Бандурка, І.В. Басиста, О.В. Бойко, А.Б. Блага, В.І. Бондар, В.Є. Боднар, Т.І. Бугаєць, С.С. Вітвіцький, І.В. Гловюк, О.М. Дручек, О.О. Дудоров, Є.С. Зеленський, О.І. Зінсу, І.В. Іщенко, І.Т. Іщенко, О.В. Ковальова, О.Д. Коломоєць, М.В. Корнієнко, О.О. Кочемировська, І.С. Кравченко, М.М. Легенька, Ю.В. Лисюк, Т.В. Лук'яненко, Т.М. Малиновська, А.А. Манжула, О.М. Мердова, О.В. Меркулова, О.І. Мотлях, М.А. Нерода, Г.П. Носкова, Д.І.

Пильо, К.О. Пісоцька, О.О. Светлічна, А.О. Стариченко, О.В. Степаненко, Н.О. Столбун, О.М. Ткаленко, І.Б. Трохим, Т.А. Харківська, О.Д. Шинкаренко, К.В. Черепакха, М.І. Хавронюк та багато інших.

Значний обсяг наукових праць у цій галузі вказує на посилення інтересу до даної проблематики. Проте, попри це, продовжує залишатися актуальною потреба в удосконаленні нормативно-правової бази та розробці ефективних механізмів захисту прав дітей. Також через постійні законодавчі зміни частина досліджень втратила актуальність, хоча варто підкреслити, що від цього їх цінність для наукових розвідок не зменшилася. Також, зважаючи на багатогранність досліджуваної проблеми, науковці приділяли увагу різним аспектам проблематики домашнього насильства, у той час як конкретно питанням діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства не була приділена окрема увага.

З огляду на це постало питання вивчення та критичного аналізу організаційно-правових засад діяльності поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства та проведення комплексного дослідження адміністративно-правового забезпечення Національної поліції України в цій сфері.

Мета дисертаційного дослідження полягає у тому, щоб на основі теоретико-методологічного та організаційно-правового аналізу адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції виявити наявні виклики та недоліки у сфері запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей і розробити рекомендації правового та організаційного характеру, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати наступні **завдання**:

- охарактеризувати сучасний стан дослідження проблеми домашнього насильства відносно дітей;
- з'ясувати поняття та визначити форми домашнього насильства відносно дітей;
- проаналізувати нормативно-правове забезпечення захисту дітей від домашнього насильства;
- визначити систему суб'єктів, які здійснюють запобігання та протидію домашньому насильству щодо дітей;
- розкрити повноваження органів та підрозділів Національної поліції у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей;
- визначити форми і методи діяльності підрозділів Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства;
- встановити особливості взаємодії різних структурних підрозділів Національної поліції України з іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей;
- визначити шляхи вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини у сфері діяльності Національної

поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Предметом дослідження є адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства.

Методи дослідження. Дисертація ґрунтується на широкому спектрі загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, використання яких забезпечило достовірність отриманих висновків та сприяло досягненню поставлених завдань і виконанню визначеної мети. Базовими методами дисертаційного дослідження стали універсальні (загально-логічні) методи дослідження, які сприяли формуванню об'єктивного та систематичного підходу до аналізу досліджуваної тематики. Використання цих методів забезпечило логічну послідовність у викладі матеріалу та сприяло глибокому розумінню досліджуваних явищ.

Під час вивчення стану дослідження проблеми домашнього насильства відносно дітей (п. 1.1) та нормативно-правового забезпечення (п. 1.3) застосовувався такий теоретичний метод дослідження як *сходження від абстрактного до конкретного*. Метод *узагальнення та індукції* покладено в основу дослідження повноважень (п. 2.1), форм і методів (п. 2.2) Національної поліції в питаннях захисту дітей від домашнього насильства. За допомогою *діалектичного методу* висвітлювалися полемічні питання, зокрема щодо форм домашнього насильства (п. 1.2), питань документування поліцією фактів домашнього насильства (п. 2.4). *Формально-логічний метод* дозволив сформулювати дефініцію «система суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей» (п. 1.4), «повноваження Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства» (п. 2.1), дослідити поняття «дитина, яка постраждала від домашнього насильства», «дитина-свідок», «дитина-кривдник», «жорстоке поводження з дитиною», «складні життєві обставини». Також формально-логічний метод у поєднанні з методом *структурного аналізу* широко застосовувався при розробленні авторських класифікацій законодавства (в т.ч. окремо – національного) щодо питань захисту дітей від домашнього насильства (п. 1.3), емпіричних досліджень з тематики домашнього насильства (п. 1.3), системи суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей, в т.ч. форми участі громадськості в цих питаннях (п. 1.4), повноважень (п. 2.1), форм діяльності (п. 2.2) та форм взаємодії (п. 2.3) підрозділів Національної поліції у сфері боротьби з домашнім насильством щодо дітей, шляхів вдосконалення діяльності поліції в питаннях захисту прав дітей від насильства (п. 2.4). *Історико-правовий метод* використовувався під час дослідження питання правового забезпечення захисту прав дітей (п. 1.3). Метод *теоретико-правового прогнозування і моделювання* надав можливість запропонувати шляхи вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства (п. 2.4) та питань взаємодії підрозділів Національної поліції України з іншими суб'єктами, що здійснюють запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей (п. 2.3).

Емпіричну основу дисертаційного дослідження становлять статистичні матеріали державних та недержавних органів, матеріали анонімного анкетування 311 працівників практичних підрозділів Національної поліції України, яке проводилося з використанням інструменту Google Form в грудні 2023 р. – лютому 2024 р., особистий досвід практичної роботи в підрозділах патрульної поліції та ювенальної превенції.

Наукова новизна одержаних результатів визначається сформульованими у дисертації новими положеннями, висновками і рекомендаціями, зокрема:

уперше:

- сформульовано авторські визначення: «система суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей», під якою запропоновано розуміти сукупність уповноважених органів, установ та організацій, які взаємодіють між собою для попередження, виявлення, припинення та розслідування випадків домашнього насильства, а також для надання допомоги та підтримки дітям, які зазнали домашнього насильства або стали його свідками (очевидцями); «повноваження Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства», під якими пропонується розуміти встановлений законодавством комплекс прав і обов'язків органів та підрозділів поліції, спрямований на виявлення, оперативне реагування та запобігання випадкам домашнього насильства щодо дітей;

- здійснено класифікацію повноважень органів та підрозділів Національної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей, які в залежності від напрямів поділяються на: 1) повноваження, спрямовані на загальну профілактику вчинення домашнього насильства щодо дітей; 2) повноваження, спрямовані на запобігання повторному вчинення домашнього насильства; 3) повноваження, спрямовані на протидію домашньому насильству; 4) повноваження щодо забезпечення інтересів постраждалих осіб; 5) повноваження, спрямовані на створення ефективних умов боротьби з домашнім насильством;

удосконалено:

- підходи до кваліфікації адміністративно-караного домашнього насильства щодо дітей та розмежування його з суміжними діями: несплатою аліментів та невиконанням батьківських обов'язків;

- класифікацію суб'єктів системи запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей, зокрема запропоновано їх поділяти за наступними критеріями: 1) за рівнем дії: загальнодержавного рівня; регіонального рівня; місцевого рівня; 2) за функціональним призначенням: суб'єкти, що здійснюють координацію; суб'єкти, що надають послуги (правоохоронні, правозахисні, соціальні, психологічні, медичні, інформаційно-просвітницькі); 3) за характером надання допомоги: превентивні суб'єкти; суб'єкти реагування; правозахисні суб'єкти; реабілітаційні суб'єкти; 4) за типом фінансування: фінансуються з державного бюджету; фінансуються з місцевого бюджету; фінансуються за рахунок міжурядових, неурядових, громадських організацій та благодійних фондів; функціонують за рахунок змішаної форми фінансування; 5) за юридичним

статусом: державні органи та установи; комунальні органи та установи; неприбуткові та волонтерські організації; приватні організації;

- теоретико-методологічні підходи дослідження форм діяльності поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства, які запропоновано класифікувати відповідно до чотирьох базових напрямів державної політики в цій сфері, а саме: 1) форми діяльності поліції, спрямовані на запобігання домашньому насильству щодо дітей; 2) форми діяльності поліції, спрямовані на ефективне реагування на факти домашнього насильства щодо дітей; 3) форми діяльності поліції, спрямовані на надання допомоги та захисту постраждалим від домашнього насильства дітей; 4) форми діяльності поліції, спрямовані на належне розслідування фактів домашнього насильства щодо дітей, а також вчинених дітьми, притягнення кривдників до передбаченої законом відповідальності та зміну їхньої поведінки;

- характеристику взаємодії Національної поліції України з питань боротьби з домашнім насильством відносно дітей шляхом виокремлення внутрішнього та зовнішнього її напрямів та визначення шляхів удосконалення кожного з них, з акцентом на важливості відомчої та міжвідомчої підготовки представників суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству;

дістали подальшого розвитку:

- систематизація національного законодавства в сфері діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства шляхом поділу нормативно-правових актів на: 1) загальні, які безпосередньо не присвячені питанням захисту дітей від домашнього насильства, однак містять окремі положення щодо забезпечення прав дітей, в тому числі захисту від жорстокого поводження, зокрема домашнього насильства; 2) спеціальні, які в цілому безпосередньо присвячені питанням запобігання та протидії домашньому насильству, в тому числі і щодо дітей;

- систематизація проблемних питань у взаємодії поліції з іншими суб'єктами запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей, які згруповано на: 1) об'єктивні (не залежать безпосередньо від людського фактору) та 2) суб'єктивні (залежать від особистісних якостей, рівня підготовки фахівців тощо);

- аргументація пропозицій, спрямованих на вдосконалення діяльності Національної поліції щодо захисту дітей від домашнього насильства, які систематизовано за правовим (внесення змін та доповнень до чинних, а також пропозиції щодо розробки нових нормативно-правових актів), організаційно-зовнішнім (підвищення ефективності діяльності поліції шляхом удосконалення організації діяльності інших суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству) та організаційно-внутрішнім (пов'язаним з внутрішньою організацією діяльністю Національної поліції України) напрямками.

Апробація результатів дисертації. Основні положення та висновки дисертаційного дослідження були апробовані на 7 наукових заходах, зокрема на: науково-практичній конференції «Забезпечення запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та протидії торгівлі людьми: національна практика та зарубіжний досвід» (Київ, 14 грудня 2020 року); науково-

практичному круглому столу «Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку» (Одеса, 25 листопада 2021 року); міжнародній науково-практичній конференції «Сучасний стан та перспективи розвитку системи запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі в умовах глобальних викликів сьогодення» (Одеса, 08 липня 2022 року); науково-практичному круглому столі «Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку» (Одеса, 04 листопада 2022 року); VIII всеукраїнській науковій конференції молодих вчених «Актуальні питання адміністративного права та процесу» (Кропивницький, 02 грудня 2022 року); міжнародній науково-практичній конференції «Захист прав дитини в умовах військової агресії» (Одеса, 23 червня 2022 року); всеукраїнській науково-практичній конференції «Актуальні питання превентивної діяльності підрозділів Національної поліції України» (м. Кропивницький, 28 квітня 2023 року).

Зв'язок роботи з науковими програмами та темами. Робота була виконана у відповідності з Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року (указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019); Концепцією Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу (закон України від 21 листопада 2002 року № 228-IV); Державною соціальною програмою запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року (постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2021 р. № 145), темою наукових досліджень Одеського державного університету внутрішніх справ «Пріоритетні напрямки розвитку реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів у державі» (номер державної реєстрації № 0123U103538), а також з науковими темами кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ «Адміністративно-правове забезпечення публічної безпеки і порядку органами Національної поліції» (номер державної реєстрації 0120U002154) та «Захист та дотримання прав людини в поліцейській діяльності» (номер державної реєстрації 0123U104419).

Практичне значення одержаних результатів дисертаційного дослідження полягає в можливості застосування основних його положень в:

– науково-дослідній сфері – в якості основи майбутніх наукових досліджень в сфері діяльності Національної поліції щодо питань захисту дітей від домашнього насильства (акт впровадження від 11.04.2024 р.);

– правотворчості – для розробки пропозицій щодо внесення змін до нормативно-правових актів з питань діяльності поліції у сферах профілактики та реагування на випадки домашнього насильства стосовно дітей, а також притягнення до відповідальності осіб, які вчинили таке насильство;

– правозастосовній діяльності – з метою підвищення ефективності реагування працівників поліції на факти домашнього насильства щодо дітей, а також сприяння їх тісної взаємодії з іншими суб'єктами (акт впровадження від 12.04.2024 р.);

– освітньому процесі - під час розробки навчальних підручників, посібників та інших дидактичних матеріалів для навчальних дисциплін «Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції», «Адміністративний процес», «Запобігання та протидія домашньому насильству» (акт впровадження від 04.04.2024 р.).

Особистий внесок. Дисертація виконана самостійно, всі висновки та пропозиції є результатами особистого опрацювання. У розділі «Національна поліція у запобіганні та протидії тілесним покаранням дітей як методу батьківського виховання» колективної монографії «Ювенальна юстиція: український дискурс» авторським доробком є аналіз статистичних даних щодо звернення до Національної поліції із заявами та повідомленнями про домашнє насильство, а також характеристика нормативно-правових актів щодо заборони застосування тілесних покарань до дітей. Результати досліджень співавтора, викладені у розділі колективної монографії, у дисертації не використано.

Публікації. Основні положення, пропозиції та висновки, представлені в дисертації, були опубліковані в 12 наукових публікаціях, 4 з яких – наукові статті у фахових виданнях України, 5 – тези доповідей; 1 – глава у колективній монографії (у співавторстві), а також наявне свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, переліку умовних позначень, вступу, двох розділів, в яких містяться 8 підрозділів, висновків, списку використаних джерел, які складають 258 найменувань на 31 сторінці, а також чотирьох додатків, розташованих на 26 сторінках. Повний обсяг дисертаційного дослідження складає 248 сторінок з яких основний текст містить 175 сторінок.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ МАТЕРІАЛІВ ДИСЕРТАЦІЇ:

наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Семікоп Н. В. Проблемні аспекти запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей під час війни в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 8. С. 351-353. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-8/78>.

2. Семікоп Н. В. Проблемні питання притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення психологічного насильства щодо дітей. *Юридичний вісник*. 2023. №5. С. 119-126. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v5.2023.16>

3. Семікоп Н. В. Проблемні аспекти доказування у справах про адміністративні правопорушення за вчинення домашнього насильства щодо дітей. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Юридичні науки*. 2023. Том 34 (73). № 6. С. 74-79. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2023.6/12>

4. Семікоп Н. В. Роль «гарячих ліній» як суб'єктів запобігання та протидії домашньому насильству щодо дітей. *Право і суспільство*. 2023. № 6. С. 228-234. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.6.33>

Наукові публікації, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5) Семікоп Н. В. Причини та наслідки домашнього насильства відносно дітей. *Забезпечення запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та протидії торгівлі людьми: національна практика та зарубіжний досвід*: матеріали наук.-практ. конф. (м. Київ, 14 груд. 2020 р.). Київ : Національна академія внутрішніх справ, 2020. С. 197-200.

6) Семікоп Н. В. Форми участі громадськості у запобіганні та протидії домашньому насильству щодо дітей. *Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку*: матеріали наук.-практ. круглого столу (м. Одеса, 25 лист. 2021 р.). Одеса : ОДУВС, 2021. С. 84-86.

7) Семікоп Н. В. Особливості виявлення та реагування на випадки домашнього насильств до дітей в умовах воєнного стану. *Сучасний стан та перспективи розвитку системи запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі в умовах глобальних викликів сьогодення* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 8 лип. 2022 р.). Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 228-232.

8) Семікоп Н. В. Роль спеціалістів із безпеки в освітньому середовищі у запобіганні та протидії насильству щодо дітей. *Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку*: матеріали наук.-практ. круглого столу (04 лист. 2022 р.). Одеса: ОДУВС, 2022. С.98-102.

9) Семікоп Н. В. Взаємодія підрозділів Національної поліції щодо запобігання та протидії домашньому насильству відносно дітей. *Актуальні питання адміністративного права та процесу* : матеріали VIII всеукр. наук. конф. молодих вчених (м. Кропивницький, 02 грудня 2022 р.). Кропивницький, 2022. С. 149-151

10) Семікоп Н. В. Домашнє насильство щодо дитини: особливості діяльності ювенальних поліцейських. *Актуальні питання превентивної діяльності підрозділів Національної поліції України* : матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (м. Кропивницький, 28 квіт. 2023 р.). Кропивницький, 2023. С. 129-133.

11) Семікоп Н. В. Адміністративно-правові засади застосування дружньої до дитини методики опитування (допиту) дітей, які постраждали від насильства, зокрема в умовах військової агресії. *Захист прав дитини в умовах військової агресії* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 23 черв. 2022 р.). Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. С. 240-244.

які додатково відображають наукові результати дисертації:

12) Ковальова О.В., Семікоп Н.В. Національна поліція у запобіганні та протидії тілесним покаранням дітей як методу батьківського виховання. Ювенальна юстиція: український дискурс : колективна монографія / за заг. ред. О.Ф. Долженкова, М.В. Корнієнка. Одеса : Видавець Букаєв Вадим Вікторович. 2021. С. 264-280 (свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір «Колективна монографія «Ювенальна юстиція: український дискурс» №110369 від 16.12.2021).

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно, з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення

матеріалів дослідження, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечують легкість і доступність їх сприйняття.

У результаті публічної презентації наукових результатів дисертації Семікоп Н.В. і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Семікоп Ніни Валеріївни на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Семікоп Н.В. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Семікоп Ніни Валеріївни на тему: «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України щодо захисту дітей від домашнього насильства» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні
кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Одеського державного університету
внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент

Алла ПИШНА